

Tutkin miestä mieltäistä,  
sinisiä silmiänsä,  
kokenutta katsettansa,  
varjoja vakaisan otsan.  
Totinen on miehen mielte,  
vakava on suunsa viiva,  
ei silti hymylle vieras  
eikä kaskulle kopea.

Kasvot tuntuvat tutuilta,  
samoin aatokset apeat.  
Tutut on myös onnen hetket,  
sini pilvien välissä,  
valo arjen harmaudessa.

Yhdessä on kuohut käyty,  
soudettu suvannot kaikki,  
vihamiesnä viivähdetty,  
kaunaa kannettu sitäkin,  
elon kosken vaahtopäissä,  
janossa sisäisen rauhan.

Särmät on sileiksi saatu,  
koulittu koskien kivissä.

Seison mieli seestyvänä  
matkakumppanin edessä.  
Seulon sieluni sopukat,  
taakse tuntojen tavoitan.  
Tunnen vihdoim myötämieltä,  
enää en varjoista välitä,  
kun vikansa jo hyväksyn  
koitossa elämän illan.

Tutkin miestä mieltäistä,  
itse katson itseäni,  
peilin pinnasta kuvastun.  
Hymyn häive kasvoillani,  
silmissäni lämmin läike,  
kuvalle kättäni kohotan  
suussani sanat sopuisat:  
Minunkaupat ehdottaisin.